

همه آنهایی که شارلی نبودند

هفته‌نامه طنز شارلی ابدو امروز در نخستین شماره‌اش پس از حمله به دفتر این نشریه بار دیگر با یک جلد جنجالی و طرحی توهین‌آمیز از پیامبر اسلام روی دکه‌ها آمده است.

هفته‌نامه طنز شارلی ابدو امروز در نخستین شماره‌اش پس از حمله به دفتر این نشریه بار دیگر با یک جلد جنجالی و طرحی توهین‌آمیز از پیامبر اسلام روی دکه‌ها آمده است.

شعار «من شارلی هستم» حالا دیگر در همه رسانه‌ها شنیده شده؛ شعاری که گفته می‌شود برای دفاع از آزادی بیان در رسانه‌های فرانسه است و مردم با استفاده از آن خودشان را با کارکنان این نشریه که هفته گذشته هدف حمله 2 تروریست قرار گرفتند، متحد نشان داده‌اند. در همه جهان و از سوی هر کسی اعم از مسلمان، مسیحی و یهودی بارها حمله تروریستی به دفتر مجله شارلی ابدو محکوم شده است.

بحثی که در رسانه‌ها اکنون بسیار داغ است بازی با مسائلی است که برای پیروان یک دین و مذهب مقدس شمرده می‌شود و مقام‌های دولت فرانسه به نام آزادی بیان از آن دفاع کرده‌اند. در همین روزهایی که همه درگیر خبرهای تظاهرات و حملات پاریس بودند، دیودونه مبالا مبالا، کم‌دین فرانسوی که بارها به‌خاطر جوک‌هایش درباره یهودی‌ها با دادگاه و ممنوعیت فعالیت مواجه شده، بازداشت شد و مورد بازجویی قرار گرفت.

دیودونه که وزیر کشور فرانسه در نامه‌ای به همه مقام‌های شهرهای فرانسه خواسته جلوی اجرای برنامه‌هایشان گرفته شود، طنزپرداز است. جرم او اما این است که طنزش نه درباره مسلمانان بلکه درباره یهودیان است. اجرای او از سوی دولت فرانسه آزادی بیان شناخته نشده است؛ او به‌خاطر طنزش متهم به یهودی‌ستیزی است. اما مدعیان آزادی بیان در اروپا، بعد از هر بار دستگیری او بلوای به خطر افتادن آزادی نکردند و با او همدردی کردند.

در روزهای گذشته به بیش از ۵۰ ساختمان متعلق به مسلمانان در سراسر فرانسه حمله و چندین مسجد به آتش کشیده شده است اما با انتشار این جلد جدید تحریک‌آمیز مجله شارلی ابدو گروه‌های اسلامی فرانسه خواستار خویشتنداری مسلمانان و صبر آنها شده‌اند. در مقابل آتش‌زدن مسجدها، دولت فرانسه ۵ هزار نیروی نظامی را برای حفاظت از مدارس و اماکن یهودیان در این کشور اختصاص داده است. چرا آزادی بیان و کاریکاتورهای توهین‌آمیز فقط مسلمانان را هدف قرار می‌دهد؟ چرا حرکتی مشابه درباره یهودیان، جرم شناخته می‌شود و افراد به دادگاه می‌روند؟

دیودونه مبالا مبالا در نامه سرگشاده اخیر خود به وزیر کشور فرانسه همین مسئله را مطرح کرده است. او گفته که اجراها و طنز او هم‌طراز طرح‌ها و جلدهای هفته‌نامه شارلی ابدو است و چطور او شارلی به حساب نمی‌آید؟ در نامه این کم‌دین فرانسوی آمده است: من هیچ فرقی با شارلی ابدو ندارم. او دیروز به‌خاطر نوشتن این نامه دستگیر و روانه زندان شد.

دیودونه اما در تبعیض درباره آزادی بیان تنها نیست. در فرانسه براساس قانون هر نوع اظهارنظر ضدیهودی ازجمله انکار هولوکاست جرم به حساب می‌آید. انکار هولوکاست به‌ویژه به‌صورت صریح در فرانسه در کنار کشورهای اروپایی دیگر ازجمله اتریش، آلمان، مجارستان، بلژیک، جمهوری چک، لیتوانی، لیختن اشتاین، لهستان، هلند، پرتغال، رومانی، اسپانیا و سوئیس جرم شناخته شده است.

نویسنده باشید یا طنزپرداز هم فرقی نمی‌کند. روزه گارودی، استاد دانشگاه، فیلسوف و نویسنده فرانسوی به‌خاطر حرف‌هایش علیه یهودی‌ها و هولوکاست تا زمانی که در سال ۲۰۱۲ از دنیا رفت، میان دادگاه و خانه‌اش در رفت‌وآمد بود. جرم او این بود که کتاب می‌نوشت و عقیده‌اش را بیان می‌کرد. او براساس مدارکی که در کتاب‌هایش آورده بود و استنتاج‌هایش هولوکاست را آنطور که مقام‌های اسرائیل توصیف می‌کنند، رد کرده بود.

در سال ۱۹۹۸ يك دادگاه فرانسوي او را به جرم انكار هولوکاست، يهودي ستيزي و نژادپرستي مجرم شناخت و به خاطر کتاب «اسطوره هاي بنيانگذار سياست اسرئيل» که در سال ۱۹۹۶ نوشته بود، برايش حکم حبس تعلیقي و جریمه ۲۴۰ هزار فرانک فرانسه صادر شد. دادگاه همچنين علاوه بر حبس تعلیقي جلوي انتشار کتاب گارودي را گرفت تا هيچ کس نتواند ديگر حرف هاي او را بخواند. جرم گارودي بيان عقیده اش بود؛ تفاوت ماجرا اين بود که عقیده اش به جاي اينکه عليه مسلمانان باشد، عليه يهوديان بود. گارودي بارها اعلام کرده بود که اسرئيل از مسئله هولوکاست در جهان سوءاستفاده مي کند تا کارهايش به ويژه عليه فلسطيني ها را توجيه کند.

برخورد با هنرمندان و ورزشکاران

ماجرا به همچنان ختم نمي شود. همين چند روز قبل جان گاليانو، يك طراح لباس مشهور که براي شرکتي فرانسوي کار مي کند، پس از ۴ سال کنار گذاشته شدن از کار يك بار ديگر توانست روي صحنه بازگردد. دليل ۴ سال تعلیق او از کارش به عنوان رئيس بخش طراحي اين شرکت، بازداشت شدن به خاطر «حرف هاي ضد يهودي» بود. او به خاطر حرف هايش در سال ۲۰۱۱ دادگاهي شد و شرکتش او را ۴ سال از کار کنار گذاشت.

حتي اگر چهره مشهوري در هاليوود باشيد هم براي اين نوع اظهار نظر آزادي بيان نداريد. پنه لويه کروز و همسرش خاوير باردن همين سال قبل به خاطر ديده شدن امضاي شان در نامه جمعي از هنرمندان اسپانيايي تبار عليه حملات رژيم صهيونيستي به نوار غزه متهم به يهودي ستيزي شدند! در اين نامه حملات اسرئيل به نوار غزه نسل کشي خوانده شده بود و اين دو بازيگر هاليوود آنقدر تحت فشار با اتهام يهودي ستيزي به خاطر امضاي تنها يك نامه قرار گرفتند که مجبور به عذرخواهي شدند. در زمان همين حملات به غزه وقتي يكي از اهالي لندن در اتوبوس عليه يهودي ها شعار داد، بازداشت شد و به حبس افتاد.

ماريو بالوتلي، بازيکن مشهور تيم فوتبال ليورپول هم يكي ديگر از نمونه هاي تفاوت آزادي بيان درباره مسلمانان و يهودي هاست. اين بازيکن ايتاليائي به خاطر چند جمله طنزآمیز در شبکه اجتماعي به يهودي ستيزي متهم شد و فدراسيون فوتبال انگليس احضارش کرد. او در متن طنز خود نوشته بود: نژادپرستانه رفتار نکنيد و شبیه ماريو (شخصيت بازي هاي رایانه اي) باشيد. ماريو، لوله کشي ايتاليائي است که توسط ژاپني ها طراحي شده، انگليسي حرف مي زند، قیافه اش شبیه مکزيکي هاست، مانند سياهي پوست ها مي پرد و شبیه يهودي ها سکه جمع مي کند.

او به خاطر اين متن يك بازي از همراهي ليورپول محروم شد و فدراسيون فوتبال ۲۵ هزار پوند هم جریمه اش کرد! مقام هاي اروپايي اين روزها درحالي که مسجدها هدف حمله قرار مي گيرد، از گسترش يهودي ستيزي حرف مي زنند. اينها مشتري نمونه خروار بودند که نشان مي دهد آزادي بيان براي اروپايي ها و فرانسوي ها تعاريف مختلفي دارد. هيچ کس نبايد به خودش حق توهين به عقیده و مقدسات اشخاص ديگر را بدهد اما چطور مي توان برخورد تبعيض آمیز عليه مسلمانان و يهوديان را توجيه کرد. چرا آنچه درباره مسلمانان ابراز عقیده و آزادي بيان به حساب مي آيد، درباره يهوديان جرم است و دادگاه دارد؟ چطور است که ديودونه، گارودي، بالوتلي و هزاران نفر ديگر وقتي درباره يهوديان حرف مي زنند، شارلي نيستند؟

اعتراض به روزنامه ترکيه اي که کاریکاتورهاي شارلي ابدو را چاپ کرد

روزنامه جمهوريت چاپ ترکيه ديروز هماهنگ با مجله فرانسوي شارلي ابدو 4 صفحه ويژه نامه منتشر کرد که در آن کاریکاتور روي جلد اين مجله که توهين به پيامبر اسلام بود را هم چاپ کرد. در پي اين اقدام، پليس ترکيه به دفتر اين روزنامه رفت و آن را تعطيل کرد. همچنين اعتراض هايي به اين روزنامه در ترکيه شکل گرفته است.